

ג. צידת חיות ובהמות.

לדעת רבי יהודה – הכנסת חיות לביבר גינה או חצר אינה נחשבת צידה, ולכן מותר להכניסם לשם בשבת, ורק הכנסתם **לבית** נחשבת צידה ואסורה בשבת. [ומתחילה אמרו שזהו דין הברייתא]

ולדעת חכמים – הכנסת חיות לביבר^א, גינה או חצר נחשבת צידה, ואסורה בשבת. אבל המכניסם משם לבית, אינו נחשב צד, כי תופס חיה שכבר ניצודה.

ואמר רבן שמעון בן גמליאל, שלא כל הביברים שווים, ויש חילוק בין ביבר גדול ל**ביבר קטן**. הכנסת חיה לביבר גדול, אינה נחשבת צידה, והצד משם חייב. [ולמסקנה זהו דין הברייתא]. והכנסת חיה לביבר קטן נחשבת צידה, וחייב על כך, והצד משם פטור. [ולמסקנה זהו דין המשנה].

ומשמו של רב אשי נאמרו שלושה שיעורים, מה נחשב ביבר קטן ומה נחשב ביבר גדול. (א) כל ביבר **שיכול לתפוס בו את החיה במרוצה אחת** שהוא תופס לאחוז בה, נחשב ביבר קטן. (ב) כל ביבר **שאינו בו פינות להיחבא בהן**, נחשב ביבר קטן. (ג) כל ביבר, **שצל הכתלים נופל זה על זה**, נחשב ביבר קטן^ב.

ורב יוסף אמר, שכל ביבר, שכשהחיה בתוכו צריך לבקש תחבולות לתופשה, ואומרים הבא מצודה, ביבר גדול הוא, והמכניס לתוכו אינו צד, והתופס בתוכו צד. וביבר פחות מזה, **שאינו צריך להביא מצודה לצוד בתוכו**, ביבר קטן הוא, והמכניס לתוכו צד, והתופס בתוכו אינו צד^ג.

ואמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל, שהלכה כרבן שמעון בן גמליאל.

אולם אביי הקשה עליו, כי לדעתו אין מחלוקת בין חכמים לרבן שמעון בן גמליאל, ורבן שמעון בן גמליאל בא רק לפרש דברי חכמים, ואם כן, לא היה צריך לפסוק כמותו, שהרי דבר פשוט הוא שהלכה כמותו^ד, ואין לומר שמועות ללא צורך, כמי

^א ביברין של חיה, הם קרפיפות מוקפין גדר סביב, וכונסין לתוכן חיות הבר, ויולדות ומגדלות שם. [רש"י] גובה היה להם בכתלים. [תוס'].

^ב כן פירש רש"י, שרב יוסף בא לבאר מהו ביבר גדול וביבר קטן לענין צידת חיות. אולם תוס' מפרשים, שדברי רב יוסף נאמרו לענין צידת עופות, כפי שנכתב בהערות לעיל. [ע"י תוס'].

^ג אף על גב דרבי יהודה פליג, מכל מקום פריך אביי שפיר, דאי לאפוקי מדרבי יהודה אתא, לימא אין הלכה כרבי יהודה. [תוס'].